

۱ عَيْنِ الصَّحِيحِ لِلعِبَارَاتِ: (كَلِمَاتَانِ زَائِدَتَانِ)
(الْعُودَةُ / حِزَامُ الْأَمَانِ / الْخَبِيرُ / الْحِطُّ)
الف) عَالِمٌ مُتَخَصِّصٌ بِأُمُورٍ مِهْنَةٍ أَوْ عَمَلٍ أَوْ بَرْنَامَجٍ.
ب) شَرِيْطٌ يَسْتَعْمَلُهُ رُكَّابُ الطَّائِرَاتِ وَ السَّيَّارَاتِ لِلنَّجَاةِ مِنَ الْخَطَرِ.

۲ أَكْتُبْ مُفْرَدًا وَ جَمْعَ الْكَلِمَتَيْنِ: «وَقَفَّ الشَّيْبُ فِي الْمَصْنَعِ مُبْتَسِمِينَ»

۳ تَرْجِمِ الْأَفْعَالَ:
۱) «اشْتَغَلَ: كار كرد»
الف) لَنْ يَشْتَغَلَ الْعَامِلُ فِي الْمَنْجَمِ:
ب) الْمُهَنْدِسُ لِيَشْتَغَلَ فِي الْمَصْنَعِ:
ج) الطَّالِبَانِ كَانَا يَشْتَغِلَانِ فِي الْمَكْتَبَةِ:
۲) «امتنع: خودداری كرد»
الف) لَاتَمْتَنِعُوا عَنِ الْمُطَالَعَةِ:
ب) سَوْفَ نَمْتَنِعُ عَنِ الْأَكْلِ:
ج) لَمْ يَمْتَنِعْ عَنِ الْخُرُوجِ:

۴ عَيْنِ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاعِ:
۱) وَ قَدَرُ كُلِّ امْرِئٍ مَا كَانَ هـ. (تُحْسِنُ، يُحْسِنُ، يُحْسِنُ)
۲) الْمُتَفَرِّجُونَ فَرِيْقَهُمُ الْفَائِزَ فَرِحِينَ. (شَجَّعَ، شَجَّعَتْ، شَجَّعُوا)

متن زیر را بخوانید و به ۴ سؤال بعدی پاسخ دهید.
«كَانَ عُثْمَانُ بَنُ حُنَيْفٍ عَامِلٌ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ (ع) عَلَى الْبَصْرَةِ. فِي يَوْمٍ مِنَ الْأَيَّامِ دَعَاهُ رَجُلٌ مِنْ فِتْيَةِ أَهْلِ الْبَصْرَةِ إِلَى مَادُبَةٍ فَاسْرَعَ إِلَيْهَا. اِنْرَعَجَ عَلَيَّ (ع) مِنْ عَمَلِهِ وَ قَالَ: مَا ظَنَنْتُ أَنَّكَ تُجِيبُ إِلَى طَعَامِ قَوْمٍ عَائِلُهُمْ مَجْفُوٌّ وَ عَنِيْهِمْ مَدْعُوٌّ.»

۵ عَلَى أَيِّ بَلَدٍ كَانَ عُثْمَانُ بَنُ حُنَيْفٍ عَامِلًا؟

۶ مَنْ دَعَا ابْنَ حُنَيْفٍ إِلَى الْمَادُبَةِ؟

۷ عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي مَعْنَى «الْعَائِلِ»:
۱) هُوَ الشَّخْصُ الَّذِي يَحْتَاجُ إِلَى مُسَاعَدَةِ النَّاسِ.
۲) هُوَ مِنْ أَعْنَى أَغْنِيَاءِ الْعَالَمِ فِي حَيَاتِهِ.

۸ عَيْنِ الصَّحِيحِ لِمَفْهُومِ النَّصِّ:
۱) طَرِيقَتٌ بِهِ جِزُ خِدْمَتِ خَلْقٍ نَيْسَتْ / بِهِ تَسْبِيحٌ وَ سَجَادَةٌ وَ دَلِقٌ نَيْسَتْ
۲) تَوْكُرٌ مَحْنَتِ دِيْكَرَانَ بِيْغَمَى / نَشَائِدٌ كِهْ نَامَتِ نِهَنْدِ آدَمَى

كَمَلِ الْفَرَاغَ بِالترجمة الصحيحة:

الف) يَحْمِي جُنُودَنَا الْبِلَادَ مِنْ شُرُورِ الْحَادِثَاتِ: سربازان ما، سرزمین‌ها را از ناگوار
ب) تُعَدُّ التَّفَايَاتُ الصَّنَاعِيَّةُ تَهْدِيداً لِنِظَامِ الطَّبِيعَةِ: صنعتی برای نظام طبیعت تهدیدی

إِنْتِخِبِ التَّرْجُمَةَ الصَّحِيحَةَ:

الف) (... وَ جَادِلُهُمْ بِالتِّي هِيَ أَحْسَنُ ...)

- ۱) و با آنان با (روشی) که نیکوست جنگ کن.
ب) مَنْ لَمْ يُؤَدِّبْهُ الْوَالِدَانِ صَغِيراً يُؤَدِّبْهُ الزَّمَنُ:
۱) کسی که پدر و مادر او را در کودکی تربیت نمی‌کند، روزگار تربیتش می‌کند.
۲) هر کس که پدر و مادر او را در کودکی تربیت نکند، روزگار او را تربیت می‌کند.

متن زیر را بخوانید و به ۴ سؤال بعدی پاسخ دهید:

«كَانَ الْمَزَارِعُ يُرَبِّي فِي مَزْرَعَتِهِ أَنْوَاعَ الطُّيُورِ، ذَاتَ يَوْمٍ لَاحَظَ أَنَّ عِدَّةَ أَفْرَاحِ الطُّيُورِ يَنْقُصُ تَدْرِيجِيًّا. إِنَّهُ كَانَ يُرَاقِبُ الْمَزْرَعَةَ لَيْلاً وَ نَهَاراً. فَلَا حَظَّ أَنَّ عِدَّةً مِنَ الْبُومَاتِ تَسْكُنُ قُرْبَ الْمَزْرَعَةِ.»

مَنْ رَبَّى أَنْوَاعَ الطُّيُورِ فِي الْمَزْرَعَةِ؟

كَيْفَ كَانَ يَنْقُصُ عِدَّةَ أَفْرَاحِ الطُّيُورِ فِي الْمَزْرَعَةِ؟

مَتَى كَانَ الْمَزَارِعُ يُرَاقِبُ الْمَزْرَعَةَ؟

أَيْنَ كَانَتْ الْبُومَاتُ تَسْكُنُ؟

عَيِّنِ الْكَلِمَةَ الْغَرِيبَةَ:

الأعصابُ الأسنان العظامُ الأعينُ الرجالُ

إِنْتِخِبِ التَّرْجُمَةَ الصَّحِيحَةَ:

الف) يَا بُنَيَّ! لَا تَقُلْ مَا لَا تُحِبُّ أَنْ يُقَالَ لَكَ:

- ۱) ای پسر دل‌بندم! نگو آنچه را دوست نداری که به تو گفته شود.
۲) ای پسر دل‌بندم! چیزی را که دوست نداشتی به تو بگویند، نگو.
ب) كَانَ فِي الْمَسْجِدِ جَمَاعَةٌ يَتَفَقَّهُونَ:
۱) گروهی در مسجدی دانش فرا می‌گیرند.
۲) گروهی در مسجد بودند که دانش فرا می‌گرفتند.

أَكْتُبْ جَمْعَ الْكَلِمَةِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:

وُلِدَ فِي مَمْلَكَةِ السُّوَيْدِ صَبِيٌّ.

عَيِّنِ الْكَلِمَةَ الْغَرِيبَةَ فِي الْمَعْنَى:

الف) أَلْيَافِعُ ب) أَلشَّابُ ج) الْأَمْرَدُ د) أَلْعُجُوزُ هـ) أَلْوَعَاءُ

- عَيِّنَ الْمَحَلَّ الْإِعْرَابِيَّ لِلْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا حَطٌّ:
- (١) (إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ)
 (٢) (كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ)
 (٣) (كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ)
 (٤) (كَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا)
 (٥) (لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ)

عَيِّنَ الصَّحِيحَ فِي التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ: نَذْهَبُ الْمُعَلِّمَةُ إِلَى الْمَكْتَبَةِ.
 المَكْتَبَةُ:

- ١: اسمٌ تفضيل، مفرد، معرفة، معزب / مضاف إليه و مجرور
 ٢: اسمٌ مكان، مفرد، مؤنث، معرفٌ بـأل / مجرورٌ بحرفِ جرٍ (إلى المَكْتَبَةِ: جارٌ و مجرورٌ)

متن زیر را بخوانید و به ٤ سوال بعدی پاسخ دهید.
 «كَانَ الْفَرَزْدَقُ مِنْ شُعْرَاءِ الْعَصْرِ الْأَمْوِيِّ وَ مُجِبًّا لِأَهْلِ الْبَيْتِ (ع). وَ كَانَ يَسْتُرُ حُبَّهُ عِنْدَ خُلَفَاءِ بَنِي أُمَيَّةَ وَ لِكِنَّهُ جَهَرَ بِهِ لَمَّا حَجَّ هِشَامُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ فِي أَيَّامِ أَبِيهِ» «سَمَكَةُ التَّيْلَابِيَا مِنْ أَغْرِبِ الْأَسْمَاكِ تُدَافِعُ عَنْ صِغَارِهَا وَ هِيَ تَسِيرُ مَعَهَا. إِنَّهَا تَعِيشُ فِي شِمَالِ إِفْرِيقِيَا. وَ تَبْلَعُ صِغَارَهَا عِنْدَ الْخَطْرِ ثُمَّ تُخْرِجُهَا بَعْدَ زَوَالِ الْخَطْرِ»

متى جهر الفرزدقُ حبه لأهل البيت (ع)؟

من كان الفرزدقُ؟

أين تعيش سمكة التيلابيا؟

ممن تُدافع السمكة؟

عَيِّنَ نَوْعَ الْكَلِمَاتِ: (١) إِسْمُ الْفَاعِلِ (٢) إِسْمُ الْمَفْعُولِ (٣) إِسْمُ التَّفْضِيلِ (٤) إِسْمُ الْمَبَالِغَةِ
 «يَا عَفَا زُذُنُوبِ! / يَوْمَ الْعَدْلِ عَلَى الظَّالِمِ أَشَدُّ مِنْ يَوْمِ الْجَوْرِ عَلَى الْمَظْلُومِ»

عَيِّنَ الْمَحَلَّ الْإِعْرَابِيَّ لِلْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا حَطٌّ:
 الف) الطَّالِبَتَانِ تَقْرَأَانِ دُرُوسَهُمَا مُجَدِّدَتَيْنِ.
 ب) لَا عِبَادَةَ مِثْلَ التَّفَكُّرِ.

مَيِّزْ فِي الْعِبَارَةِ التَّالِيَةِ: (رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلإِيمَانِ)

المفعول:

المنادى:

مجرور بحرف جر:

خبر الحروف المشبهة بالفعل:

إِقْرَأِ النَّصَّ ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ:
 «السَّيِّدُ مُسْلِمِيٌّ» مُزَارَعٌ. هُوَ يَسْكُنُ فِي قَرْيَةٍ بِطُرُودِ بِمُحَافَظَةِ مَازَنْدَرَانَ. فِي يَوْمٍ شَاهَدَ جَمَاعَةً مِنَ الْمُسَافِرِينَ وَاقِفِينَ أَمَامَ مَسْجِدِ الْقَرْيَةِ. فَسَأَلَهُمْ عَنْ سَبَبِ وَقُوفِهِمْ، فَقَالُوا: «إِنَّ سَيَّارَتَنَا مَعْطَلَةٌ»
 الف) أَيْنَ يَسْكُنُ السَّيِّدُ مُسْلِمِيٌّ؟
 ب) لِمَاذَا وَقَفَ الْمُسَافِرُونَ أَمَامَ مَسْجِدِ الْقَرْيَةِ؟
 ج) أَكْتُبْ جَمْعَ «الْقَرْيَةِ»
 د) مَنْ هُوَ السَّيِّدُ مُسْلِمِيٌّ؟

عَيِّنَ الْمَحَلَّ الْإِعْرَابِيَّ لِلْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:
الف) لِللَّاعِبِينَ الْإِيرَانِيِّينَ رَجَعُوا مِنْ الْمُسَابَقَةِ مُبْتَسِمِينَ.

ب) لَبِثَ فِصْلَ الرَّبِيعِ طَوِيلٌ فِي بِلَدِنَا.

أَكْتُبْ مَا طُلِبَ مِنْكَ:

الف) الشَّهْرُ جمع التكسير
..... ←

ب) «خ - ل - ل - ل» فِي بَابِ إِفْتَعَالٍ ←

ج) الرِّوَابِطُ ← المفرد
..... ←

د) التَّوَاظُنُ ← الوزن
..... ←

هـ) السِّمَادُ ← جمع التكسير
..... ←

و) فَعْلٌ «تَعَدَّيْتُ» فِي أُيِّ بَابٍ ←

كَمَّلَ التَّرْجُمَةَ إِلَى الْفَارْسِيَّةِ: (۱ نمره)

الف) إِهْتَمَّ أَلْفَرْدُ نُوْبِلٍ بِإِخْتِرَاعِهِ وَ تَطْوِيرِهِ مُجِدًّا: أَلْفَرْدُ نُوْبِلٍ بِهِ إِخْتِرَاعُشْ وَ أَنْ إِهْتِمَامُ وَرَزِيدِ.
ب) تُمْنَحُ جَائِزَةُ نُوْبِلٍ فِي كُلِّ سَنَةٍ إِلَى مَنْ يُفِيدُ الْبَشَرِيَّةَ فِي مَجَالَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ: هَر سَال جَائِزَهِي نُوْبِلٍ بِه كَسِي كِه بِه بَشَرِيَّتِ
دَر مُخْتَلَفِ سُوْدِ بَرَسَانَدِ،

أَكْتُبِ الْمَحَلَّ الْإِعْرَابِيَّ لِمَا تَحْتَهُ خَطٌّ: (۱/۵ نمره)

«شُجْعَ فَرِيقُنَا الْفَائِزِ فِي الْمَلْعَبِ الرَّيَاضِيِّ وَ كَانَ أَعْضَاءُ الْفَرِيقِ

الف ب

فَرِحِينَ وَ هُمْ مُطْمَئِنُونَ بِقُدْرَاتِهِمْ شَاكِرِينَ بِالنِّسْبَةِ إِلَى النَّاسِ»

ج د ه و

الف) / ب) / ج)
د) / ه) / و)

صَحَّحِ الْأَخْطَاءَ حَسَبَ الْقَوَاعِدِ: (۳ نمره)

الف) تُجِبُّ أُمِّي أَنْ تَذْهَبَ إِلَى كَرْبَلَاءَ مَرَّةً أُخْرَى وَ هِيَ إِشْتِاقٌ إِلَى هَذِهِ الزِّيَارَةِ: كَلِمَةٌ «.....» خَطَأً وَ صَحِيحُهَا «.....»
ب) يُرَاقِبُ أَخِي مِنْ أَسْمَاكِهِ الزَّيْنَةَ وَ هُوَ مُعْجَبٌ بِهَا: كَلِمَةٌ «.....» خَطَأً وَ صَحِيحُهَا «.....»
ج) بَعْضُ الْأَسْمَاكِ تُدَافِعُ عَنْ صِغَارِهَا فِي الْبِحَارِ وَ هُوَ يَسِيرُ مَعَهَا: جَمَلَةٌ «.....» خَطَأً وَ صَحِيحُهَا «.....»

إِقْرَأِ النَّصَّ التَّالِيَّ، ثُمَّ عَيِّنِ تَرْجَمَةَ الْكَلِمَاتِ الْخَمْرَاءِ [مَا تَحْتَهَا خَطٌّ]، وَ عَيِّنِ الْمَطْلُوبَ مِنْكَ.

أَلْخَطْبَةُ الْمَمْتَنَانِ وَ الزَّايِعَةُ وَ الْعَشْرُونَ مِنْ نَهْجِ الْبَلَاغَةِ

... وَ اللَّهُ، يُؤْأَعْطِيَتِ الْأَقَالِيمَ السَّبْعَةَ بِمَا تَحْتَ أَفْلَاكِهَا عَلَى أَنْ أَعْصِيَ اللَّهَ فِي نَمَلَةٍ أَسْلُبُهَا جُلْبَتِ شَعْبِيرَةٍ، مَا فَعَلْتُ. وَ إِنَّ دُنْيَاكُمْ عِنْدِي لِأَهْوَنُ مِنْ وَرَقَةٍ فِي فَمِ جِرَادَةٍ تَقْضُمُهَا. مَا لِعَلَى وَ لِنَعِيمٍ يَفْنَى وَ لَذَّةٍ لَا تَبْقَى؟! نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ سُبَابِ الْعَقْلِ وَ قُبْحِ اللَّزْلِ وَ بِهِ نُسْتَعِينُ.

خَطْبَةُ دُوَيْسَتْ وَ بَيْسَتْ وَ چِهَارَمِ نَهْجِ الْبَلَاغَةِ

بِه خُدا، اگَر سَرزَمِينِ هَايِ هَفْتِگانه با هر چه زیر آسمان هایشان هست به من داده می‌شد تا در مورد مورچه‌ای از خدا نافرمانی کنم و پوست جویی را از آن به زور بگیرم، انجام نمی‌دادم؛ علی را چه کار با نعمتی که نابود می‌شد و لذتی که نمی‌ماند؟! از به خواب رفتن خرد و زشتی لغزش به خدا پناه می‌بریم و از او یاری می‌جوییم.

۱- اِغْرَابِ هَذِهِ الْكَلِمَاتِ.

نَمَلَةٌ: جُلْبَتٌ: أَلْعَقْلُ: جِرَادَةٌ:

۲- نَوْعُ فِعْلٍ «فَعَلْتُ» وَ صِيغَتُهُ:

۳- نَوْعُ فِعْلٍ «تَقْضُمُ» وَ صِيغَتُهُ:

۴- جَمْعِينَ لِلتَّكْسِيرِ فِي النَّصِّ:

۵- أَلْفِعْلُ الْمَجْهُولِ فِي النَّصِّ:

۶- عَدَدَ الْأَفْعَالِ فِي النَّصِّ:

- إِبْحَثْ فِي مُعْجَمِ الدَّرْسِ عَنْ كَلِمَةٍ مُنَاسِبَةٍ لِلتَّوْضِيحَاتِ التَّالِيَةِ.
- ١- مَكَانُ الذَّهَبِ وَ الفُصَّةِ وَ النُّحَاسِ وَ نَحْوَهَا فِي الأَرْضِ. (.....)
- ٢- الَّذِي يَسْعَى فِي إِنْجَازِ عَمَلِهِ، وَ لَا يَشْعُرُ بِالتَّعَبِ. (.....)
- ٣- وَرَنٌ يُعَادِلُ أَلْفَ كِيلُوغَرَامٍ. (.....)

- عَيَّنِ المَحَلَّ الإِعْرَابِيَّ لِلْكَلِمَاتِ التِّي تَحْتَهَا حَطُّ.
- ١- يَنْقُضُ كُلُّ شَيْءٍ بِالإِنْفَاقِ إِلاَّ العِلْمَ ؛ فَإِنَّهُ يَزِيدُ.
- ٢- يَعِيشُ لِلبُخَيْلِ فِي الدُّنْيَا عَيْشَ الْفُقَرَاءِ وَ يُحَاسِبُ فِي الأُخْرَةِ مُحَاسِبَةَ الأَغْنِيَاءِ.

متن زیر را بخوانید و به ٤ سؤال بعدی پاسخ دهید.

«عند الخطر تلجأ بعض الطيور إلى جيلٍ لطرده مفترسها عن عَشْهَها، وَ من هذه الجِيلِ أَنَّ أَحَدَ الطُّيُورِ يَتَظَاهَرُ أَمَامَ مُفْتَرِسِهِ بِأَنَّ جَنَاحَهُ مَكْسُورٌ وَ يَبْتَعِدُ المُفْتَرِسَ عَنِ عَشْهِهَ.»

مَنْ تَلَجَّأُ إِلَى الجِيلِ؟

مَتَى تَلَجَّأُ بَعْضُ الطُّيُورِ إِلَى الجِيلِ؟

لِمَاذَا تَلَجَّأُ بَعْضُ الطُّيُورِ إِلَى الجِيلِ؟

أَيْنَ يَتَظَاهَرُ الطَّائِرُ بِأَنَّ جَنَاحَهُ مَكْسُورٌ؟

عَيَّنِ الفِعْلَ المُنَاسِبَ لِلفِراغِ:

الف) كَانَتْ مَجْمُوعَةٌ كَبِيرَةٌ مِنَ الفُئْرَانِ عَلَى الخِضْرَاوَاتِ. (تَهْجُمُ، يَهْجُمُ، يَهْجَمُ)

ب) إِنَّ المُؤْمَنَاتِ اللهُ كَثِيرًا. (تَذْكَرُنَ، يَذْكَرُونَ، يَذْكَرُنَ)

ترجم هذه الجملة:

يُشَجِّعُ المُتَفَرِّجُونَ فَرِيْقَهُمُ الفَائِزَ فَرِحِينَ تَشْجِيْعًا.

ترجم هذه الجملة:

أُتْرَعِمُ أَنْكَ جِرْمٌ صَغِيرٌ / وَفِيكَ انطَوَى العَالَمُ الأَكْبَرُ.

أَكْمِلِ الفِراغَ بِالكَلِمَةِ المُنَاسِبَةِ:

نَجَحَ التَّلَامِيذُ فِي الإِمْتِحَانِ إِلاَّ (الْمِتْكَاسِلُ- المِتْكَاسِلِ- المِتْكَاسِلِ)

أَكْمِلِ الفِراغَ مِمَّا بَيْنَ القَوْسَيْنِ:

الف) يَنْدَفِعُ الأَبْنَاءُ (اسْمُ الفَاعِلِ مِنْ «كَبَّرَ»، حَالًا)

ب) يَجْتَهِدُ فِي الدَّرُوسِ الأَمْلِيْنَ. (المَفْعُولِ المَطْلُوقِ)

ج) فَلَنْ نَزِيدَكُمُ إِلاَّ (عَذَابٌ - عَذَابًا - عَذَابٍ)

د) مَنْ قُتِلَ فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا. (مُظْلُومًا - مُظْلُومٍ - مُظْلُومٌ)

شَكَّلِ الكَلِمَاتِ التِّي أَشِيرُ إِلَيْهَا بِحَطِّ: «كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلاَّ وَجْهَهُ»

عَيِّن الصَّحِيحَ (في المعنى و الاعراب):

الف) لَعَلَّ الْغَيُومَ تُمَطِّرُ عَلَيْنَا.

ب) لَعَلَّ هَذِهِ الطَّالِبَةُ يَنْجَحُ.

ج) لَعَلَّ الْكَافِرُ يَكْفُرُ بِاللَّهِ.

- ۱ الف) الخَبِير (ص ۶۴) (ب) جِزَام الأَمَان (ص ۲۹)
- ۲ الشَّابُّ / المَصَانِع (ص ۲۶ درس ۲)
- ۳ ا) الف) کار نخواهد کرد (ب) باید کار کند (ج) کار می‌کردند (درس ۴ ص ۴)
- ۴ ا) یُحْسِنُ (درس ۱ ص ۲) (ب) شَجَّعَ (درس ۳ ص ۲۶)
- ۵ كَانَ عُثْمَانُ بْنُ حُنَيْفٍ عَامِلًا عَلَى الْبَصْرَةِ. (درس ۴ ص ۶۴)
- ۶ دَعَا ابْنَ حُنَيْفٍ إِلَى الْمَأْذُبَةِ رَجُلٌ مِنْ فِتْيَةِ أَهْلِ الْبَصْرَةِ. (درس ۴ ص ۶۴)
- ۷ گزینه ۱ «العائل: فقير، نیازمند = همان شخصی است که نیاز به کمک دیگران دارد.» (درس ۴ ص ۶۴)
- ۸ گزینه ۲ اینکه طبق متن امام علی(ع) به فرماندار بصره فرمودند: «فكر نكردم كه تو به دعوت گروهی پاسخ مثبت دهی كه فقيرشان رانده شده و ثروتمندشان دعوت شده است.» به این اشاره دارد كه مفهوم اصلی متن مورد سؤال، «توجه به حال دیگران و بی‌تفاوت نبودن نسبت به غم و مشكلات هم‌نوعان است» كه با شعر «تو كز محنت دیگران بی‌غمی» تناسب معنایی دارد. (درس ۴ ص ۶۴)
- ۹ الف) پیشامدهای، نگهداری می‌کنند (درس ۵ ص ۷۲)
ب) زیاله‌های، شمرده می‌شوند (به حساب می‌آیند) (درس ۴، ص ۵۸)
- ۱۰ الف) ۲ (درس ۱ ص ۱۵) (ب) ۲ (درس ۴ ص ۶۷)
- ۱۱ رَبِّي لِلْمُزَارِعِ أَنْوَاعَ الطُّيُورِ فِي الْمَرْعَةِ. (درس ۴ ص ۵۵)
- ۱۲ كَانَ يَنْقُصُ عَدْدَ أَفْرَاحِ الطُّيُورِ فِي الْمَرْعَةِ تَدْرِيجِيًّا. (درس ۴ ص ۵۵)
- ۱۳ كَانَ الْمُزَارِعُ يُرَاقِبُ الْمَرْعَةَ لَيْلًا وَنَهَارًا. (درس ۴ ص ۵۵)
- ۱۴ كَانَتْ الْبَوْمَاتُ تَسْكُنُ قُرْبَ الْمَرْعَةِ. (درس ۴ ص ۵۵)
- ۱۵ الرِّجَالُ [غَضَبُهَا - دندان‌ها - استخوان‌ها - چشم‌ها - مِرْدَهَا] (درس ۲ ص ۲۶)
- ۱۶ الف) ۱ (درس ۵ ص ۷۸) (ب) ۲ (درس ۳ ص ۱۴۷)
- ۱۷ صَبِيَان (درس ۲ ص ۲۰)
- ۱۸ هـ) الوعاء [نوجوان - جوان - نوجوان - پیر - ظَرْفًا] (درس ۳ ص ۴۹)

- ۱) اللَّهُ: اسم إنَّ - الْمُحْسِنِينَ: مضاف اليه (ص ۵ درس ۱)
 ۲) أُمَّةٌ: خبر كَانَ - مُبَشِّرِينَ: حال (ص ۲۷ درس ۲)
 ۳) وَجَةٌ: مستثنى (ص ۴۴ درس ۳)
 ۴) تَكْلِيمًا: مفعول مطلق تأكیدی (ص ۶۳ درس ۲)
 ۵) فِي الدِّينِ: جار و مجرور (خبر لای نفی جنس) (ص ۱۰ درس ۱)

۲ (درس ۵ ص ۷۹) ۲۰

لَمَّا حَجَّ هِشَامُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ فِي أَيَّامِ أَبِيهِ. (ص ۵۰ و ۳۰) ۲۱

كَانَ الْفَرَزْدَقُ مِنْ شُعْرَاءِ الْعَصْرِ الْأَمْوِيِّ. (ص ۵۰ و ۳۰) ۲۲

إِنَّهَا تَعِيشُ فِي شِمَالِ إِفْرِيقِيَا. (ص ۵۰ و ۳۰) ۲۳

تُدَافِعُ عَنْ صِغَارِهَا. (ص ۵۰ و ۳۰) ۲۴

۱) الظالم (۲) المظلوم (۳) أَشَدُّ (درس ۳ ص ۵۲) (۴) غَقَّار (درس ۵ ص ۷۶) ۲۵

الف) مبتدا، حال (درس ۲ ص ۲۶) (ب) اسم لای نفی جنس، مضاف اليه (درس ۱ ص ۱۳) ۲۶

المفعول: منادياً (درس ۵ ص ۷۶) ۲۷

المنادى: رَبِّ

مجرور بحرف جَرِّ: الإِيْمَانِ

خبر الحروف المشبهة بالفعل: سَمِعْنَا

الف) هُوَ يَسْكُنُ فِي قَرْيَةٍ بِطُرُودِ بِمُحَافِظَةِ مازندران. (ص ۲۵) ۲۸

ب) لِأَنَّ سَيَّارَتَهُمْ مُعَطَّلَةٌ.

ج) الْفُرَى

د) السَّيِّدُ مُسْلِمِيٌّ مُزَارِعٌ. (هُوَ مُزَارِعٌ سَاكِنٌ بِمُحَافِظَةِ مازندران)

الف) مبتدا، جار و مجرور، حال (ص ۲۴) ۲۹

ب) اسم حروف مشبهة بالفعل، خبر حروف مشبهة بالفعل (ص ۸)

الف) الشهور (ب) إختلال ۳۰

ج) الرِّبْط

هـ) الأسمدة (د) تَفَاعُل (و) تَفَعُّل

الف) با تلاش - بهینه سازی (ب) زمينه های - بخشیده می شود. ۳۱

(هر جای خالی ۰/۲۵)

الف) فاعل / ب) صفت / ج) خبر فعل ناقصه «كان» / د) جمله ی حالیّه / هـ) مضاف اليه / و) حال مفرد ۳۲

(هر نقش مناسب ۰/۲۵)

- الف) کلمه‌ی «إِشْتَأَقَ» نادرست و درستش «إِشْتَأَقْتُ» می‌باشد.
 ب) کلمه‌ی «مُعْجَبٍ» نادرست و درستش «مُعْجَبٌ» می‌باشد.
 ج) جمله‌ی «و هو یَسِیرُ» نادرست و درستش «و هی تَسِیرُ» می‌باشد.
 (هر جای خالی ۰/۵)

الْخُطْبَةُ الْمِئْتَانِ وَ الزَّايِعَةُ وَ الْعِشْرُونَ مِنْ نَهْجِ الْبَلَاغَةِ
 ... وَ اللَّهُ، يُؤْأَعِطِيْتُ الْأَقَالِيمَ السَّبْعَةَ بِمَا تَحْتُ أَفْلَاكَهَا عَلَيَّ أَنْ أَعْصِي اللَّهَ فِي نَمَلَةٍ أَسْلُبُهَا جُنَيْبَ شَعْبِرَةَ، مَا فَعَلْتُ. وَ إِنَّ
 دُنْيَاكُمْ عِنْدِي لَأَهْوَنُ مِنْ وَرَقَةٍ فِي فَمِ جِرَادَةٍ تَقْضُمُهَا. مَا لَعَلِّي وَ لِنَعِيمٍ يَفْنَى وَ لَذَّةٍ لَا تَبْقَى؟! نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ سُبَابِ الْعَقْلِ وَ
 فُجْحِ الزَّلِيلِ وَ بِهِ نَسْتَعِينُ.

خطبه‌ی دویست و بیست و چهارمِ نهج‌البلاغه
 به خدا، اگر سرزمین‌های هفتگانه با هر چه زیر آسمان‌هایشان هست به من داده می‌شد تا از خدا نافرمانی کنم و پوستی
 جویی را از مورچه‌ای به زور بگیرم، انجام نمی‌دادم؛ و بی‌گمان دنیایتان نزد من از برگی در دهانِ هُلخی که آن را می‌جوید،
 بیست‌تر است. علی را چه کار با نعمتی که نابود می‌شود و لذتی که پایدار نمی‌ماند؟! از به خواب رفتنِ خرد و زشتی لغزش
 به خدا پناه می‌بریم و از او یاری می‌جوییم.

- ۱- نَمَلَةٌ: مجرور به حرف جر علامته کسره
 أَلْعَقْلُ: مضاف‌الیه و مجرور علامته کسره
 ۲- نَوْعٌ فَعْلٌ «فَعَلْتُ» و صِيغَتُهُ: فعل ماضی، متکلم وحده
 ۳- نَوْعٌ فَعْلٌ «تَقْضُمُ» و صِيغَتُهُ: فعل مضارع، مفرد مؤنث غایب
 ۴- جَمْعَيْنِ لِلتَّكْسِيرِ فِي النَّصِّ: الإقْلِيمِ / أَفْلَاكٍ: فَلَكَ
 ۵- أَلْفَعْلُ الْمَجْهُولُ فِي النَّصِّ: أُعْطِيْتُ
 ۶- عَدَدَ الْأَفْعَالِ فِي النَّصِّ: تِسْعَةَ أَفْعَالٍ (أُعْطِيْتُ - أَنْ أَعْصِي - أَسْلُبُ - مَا فَعَلْتُ - تَقْضُمُ - يَفْنَى - لَا تَبْقَى - نَعُوذُ - نَسْتَعِينُ)

- ۱- مَكَانُ الذَّهَبِ وَ الْفِضَّةِ وَ النُّحَاسِ وَ نَحْوِهَا فِي الْأَرْضِ.
 محل بودن طلا و نقره و مس و مانند آن در زمین است.
 پاسخ: الْمَنْجَمُ: معدن
 ۲- الَّذِي يَسْعَى فِي إِنْجَازِ عَمَلِهِ، وَ لَا يَشْعُرُ بِالتَّعَبِ.
 کسی که در انجام کارش تلاش می‌کند و احساس خستگی نمی‌کند.
 پاسخ: الدَّوَّوبُ: با پشتکار
 ۳- وَزَنُّ يُعَادِلُ أَلْفَ كِيلُوغَرَامٍ.
 وزنی برابر هزار کیلوگرم است.
 پاسخ: الطُّنُّ: تُنْ

- ۱- كُلُّ: فاعل و مرفوع / بالإنفاق: جار و مجرور / العِلْمُ: مستثنای تامّ و منصوب
 ۲- البَخِيلُ: فاعل و مرفوع / عَيْشٌ، مُحَاسَبَةٌ: مفعول مطلق نوعی / الفقراء، الأغنياء: مضاف‌الیه و مجرور

تَلَجَّأَ بَعْضُ الطُّيُورِ إِلَى الْحَيْلِ. (۰/۲۵)

عِنْدَ الْخَطَرِ تَلَجَّأَ بَعْضُ الطُّيُورِ إِلَى الْحَيْلِ. (۰/۲۵)

تَلَجَّأَ بَعْضُ الطُّيُورِ إِلَى الْحَيْلِ لِطَرْدِ مُفْتَرِسِهَا عَنْ عَشَّهَا. (۰/۲۵)

۴۰ یَتَظَاهِرُ الطَّائِرُ أَمَامَ مُفْتَرِسِهِ بِأَنَّ جَنَاحَهُ مَكْسُورٌ. (۰ / ۲۵) (درس ۴، ص ۶۰)

۴۱ الف) تَهْجُمُ (درس ۳) ب) يَذْكَرُنَ (درس ۴) هر مورد ۰ / ۲۵

۴۲ تماشاچیان تیم برنده‌شان را با شادی بدون شک (قطعاً) تشویق می‌کنند. (۰ / ۵) (درس ۲، ص ۲۴)

۴۳ آیا گمان می‌کنی که تو جسم کوچکی هستی و (در حالی‌که) جهان بزرگ‌تر در تو، به هم پیچیده شد. (۰ / ۷۵) (درس ۱، ص ۲)

۴۴ المتكاسل (۰ / ۲۵)

۴۵ الف) مُكَبِّرِينَ ب) اجتهاد ج) عذاباً د) مظلوماً

۴۶ «هالک»: خبر و مرفوع است. و به دلیل آنکه نه «ال» دارد و نه مضاف واقع شده است باید تنوین بگیرد. «وَجْهٌ»: مستثنای تام و منصوب است.

«هُ»: هرگاه قبل از ضمیر «ه» فتحه یا ضمه بیاید باید ضمیر «ه» ضمه بگیرد.

۴۷ عبارت «الف» صحیح است. معنی عبارت: شاید ابرها بر ما ببارند.

ب) يَنْجُ ← تَنْجُ ج) الْكَافِرُ ← الْكَافِرُ (اسم لعل و منصوب)

